

OLIMPIADA DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ*Clasa a IX-a**Etapa locală, 09.02.2013***Toate subiectele sunt obligatorii.****Timpul de lucru: 3 ore. Se acordă 10 puncte din oficiu. Total: 120 de puncte****Citește cu atenție fragmentele de mai jos.**

- A. „Dragostea ei, dincolo de conveniențele lumești, era curată și senină, și avea atâta gravitate în rostul vieții ei încât toate celelalte preocupări dispăreau complet sau se puneau în slujba pasiunii. Ambiția ei de a lua licența în acest an și de a deveni independentă nu mai avea nici un sens. Viața ei nu mai recunoștea decât singura țință de a iubi pe Dandu. Ajunse curând să nici nu se mai gândească dacă și el o iubește la fel. I se părea ceva atât de natural să fie iubită că nici nu mai înțelegea cum a putut trăi înainte de noaptea aceea. Iubirea nu e un târg: te iubesc pentru că mă iubești. Iubirea e o certitudine : te iubesc pentru că te iubesc. În momentul când i-ar fi apărut o îndoială s-ar fi simțit înjosită. De altfel două luni cât s-a chinuit și a rezistat, a simțit iubirea lui ca un torent care sfărâmă toate zăgazurile...

Numai uneori îi fulgera prin creieri întrebarea : unde are s-o ducă dragostea aceasta? O alunga însă ca pe o tentație de a-i murdări comoara cea mai scumpă. Iubirea adevărată nu poate avea niciun scop; scopul în sine presupune ceva utilitar. Nici scop, nici sfârșit – iubirea e dincolo de timp și spațiu.”

(Liviu Rebreanu, *Jar*)

- B. „Din caietul profesorului :

«După acea noapte feerică petrecută în poiană, după acel dans dezlănțuit printre căpițele de fân, sub selenara lumină, dispariția Letiției, cu totul neașteptată, a prăbușit schelăria ființei mele, alcătuită de imaginație, de exaltare, de nădejde, de vise, de încântare. Solicitate la viață, întâlnirea mea cu o ființă care le hrănea cu prezența și harul ei, cu neprevăzutul fiecărei clipe, prin dispariție, a cutremurat tot ceea ce mă susținea în marasmul cu care venisem la Cheia. Nu mi-a rămas de la ea, pentru a mă menține pe o linie de plutire, decât scrisoarea ei și reprezentarea ființei ei pe retină, când închid ochii. A fost un șoc dispariția Letiției, cu totul nepregătit. Mi-a atins inima. Inima mea, pe care descopăr acum cât este de bolnavă. Stau întins în pat, în casa mea singuratică de la București, înecat într-o imensă epuizare fizică, la care se adaugă epuizarea mea psihică. N-am la ce mă gândi. Viitorul mi-e închis sau deschis înaintea unei scurte cărări, ce are în capătul ei mormântul.

Mă aflu sub același cer cu ea, despărțit de câteva rânduri de clădiri, atât de aproape și atât de departe. Am înțeles, după șocul avut la Cheia, că trăisem într-un vis, și că trezirea din el mă aruncase pe un mal depărtat, într-un pustiu, în care Letiția, cu fremătătoarea și tinereasca ei maturitate, n-avea ce căuta. Mi s-a oferit un dar neașteptat și limitat. Trebuie să mă mulțumesc cu amintiri, ceea ce, în clipa asta, când zac în pat, lipsit de orice apetit de viață, socotesc că nu este puțin lucru. Înțeleg că am trăit la Cheia o stare monomană. Că Letiția n-a fost implicată în ceea ce s-a clădit în mine decât cu prezența ei, un fel de catalizator necesar erupției mele de viață, a celui zăcământ de care nu știam că există în mine, plin încă de simțăminte afective, necheltuite de-a lungul existenței mele izolate. Ea era oarbă față de procesul ce se desfășura sub ochii ei. Își trăia zilele de vacanță în legea ei, fără să știe că fiecare clipire, fiecare gest, respirația ei, mersul ei, aduceau la viață ceea ce stătuse chircit în mine, ceea ce trebuia să învie, ceea ce nu se putea să se piardă. Gândind astfel, capăt putere. Ba mai mult. Mulțumesc

cerului pentru minunea acestui fapt. N-am tulburat-o pe Letiția, nu i-am dat probleme, nu i-am facilitat alunecarea pe un drum echivoc. Ea rămâne în splendoarea inocentei ei existențe, în raport cu mine. Ceea ce mi-a dăruit este al meu, numai al meu.»

(Ioana Postelnicu, *Letiția*)

Subiectul I (12 puncte)

Transcrie o structură tautologică din textul A și o structură antitetice din textul B, precizând rolul lor expresiv.

Subiectul al II-lea (36 de puncte)

Redactează un eseu structurat, de 1-2 pagini, în care să prezinți comparativ modul de reflectare a temei în cele două fragmente.

În elaborarea eseului vei avea în vedere următoarele aspecte:

- identificarea corectă a temei din cele două texte;
- prezentarea temei, prin referire la câte două secvențe relevante, selectate din textele citate;
- evidențierea rolului a două componente expresive ale fragmentelor citate, în dezvoltarea temei;
- exprimarea unei opinii argumentate, despre modul în care o idee sau viziunea despre lume a autorului reflectă tema, în fiecare din cele două fragmente.

Notă! Ordinea integrării reperelor în cuprinsul lucrării este la alegere.

Subiectul al III-lea (36 de puncte)

Scrie un eseu argumentativ de 1-2 pagini, pornind de la afirmația: "...iubirea e dincolo de timp și spațiu." valorificând cele două fragmente citate și experiența ta culturală.

Notă! În elaborarea eseului, vei respecta structura textului de tip argumentativ: ipoteza, constând în formularea tezei/a punctului de vedere cu privire la temă, argumentația (cu 4 argumente/ raționamente logice/ exemple concrete etc.) și concluzia/sinteza.

Redactare (26 de puncte)

În vederea acordării punctajului pentru redactare, lucrarea ta trebuie să aibă cel puțin 2 pagini.

Pentru redactarea întregii lucrări vei primi 26 de puncte (organizarea ideilor în scris – 4 puncte; abilități de analiză și de argumentare – 6 puncte; utilizarea limbii literare – 4 puncte; ortografia – 3 puncte; punctuația – 3 puncte; așezarea în pagină, lizibilitatea – 2 puncte, încadrarea în limita maximă de caractere indicată – 4 puncte)